

Que poc que es parla de les coses essencials de la vida, i quina xerrameca sobre les accidentals. Són essencials els sentiments, les opcions compromeses, els amors, el diàleg constructiu, la fe o la seva manca, les injustícies que clamen al cel... i un llarguíssim etc. Ara, si es tracta de tornar a veure el gol aquell que va pentinar la porteria en una jugada mestre, segur que el dilluns a la mateixa hora sortirà per tot arreu. Un exemple, certament que no va contra el futbol, sinó contra les valoracions de la nostra societat. Surt el que la gent vol i espera veure.

Moltes de les coses essencials d'entrada ens incomoden. És que no són clares, no es poden comprar amb els euros, demanen recerca, intimitat, comunicació i altes dosis de sinceritat. En el fons ens fan una mica de por. Podríem trencar la nostra incòmoda comoditat.

Són coses essencials. No són ofertes de rebaixa per el qui les vulguin adquirir. Essencial significa que si hom no sap, per exemple, que en vol fer de la seva vida, farà el que li vagin dictant des de fora. Essencial és saber a qui estimes i amb qui et vols comprometre. Essencial és fiar-se o no de Jesús. Essencial és que t'arribi al cor quan t'assabentes de que cada 10 minuts, dia i nit, caps de setmana inclosos, moren de fam 400 nens en el món. Com coordinar això amb la joia de viure? Ho saps? Ho cerques? On aniràs a buscar-ho? Vivim un cop. Qui ho farà, si no ho fas tú ?

(Ampliació: Lluc 16, 14-15)

Els fariseus que eren amics dels diners, van sentir tot això, i es reien de Jesús. Ell els digué: "Vosaltres sou els qui davant la gent us feu passar per justos, però Déu coneix els vostres cors, allò que és admirat entre els homes, és detestable als ulls de Déu."
